

Rezonans Kanunu, İstek Yönetimi Pierre Franckh

Eğer şu ana kadar isteklerimiz gerçekleşmemişse, en şiddetli arzularımıza ulaşamamışsak, hayatımıza hiç istemediğimiz şeyler girmişse; mutsuzsak veya yenilgiye uğramışsak, bütün bunların sebebini Rezonans Kanununda bulabiliriz.

Pierre Franckh, bu kitabında Rezonans Kanunu'nu kavrayıp bunu nasıl kullanacağımızı anlamaya başladığımız anda, hayatımızda her şeyin mümkün olabileceğini anlatıyor ve hayatımızı kalbimizle değiştirebileceğimizin de altını çiziyor.

Düşünce gücümüzle maddeye etki edebilir miyiz?
Kim olmayı istiyorsun?
İsteklerimizi hangi yolla yayıyoruz?
Rezonans alanını nasıl oluşturuyoruz?

Kuantum fiziğinin, kuantum biyolojisinin, modern matematiğin ve epigenetiğin en yeni buluşları, hastalıktan sağlığa; bağışıklık sistemimizden hormonal dengeye; vücudumuzun kendini tedavi debilmegücünden mutlu olma kabiliyetimize kadar bizi, olduğumuza inandığımız şey yapanın, düşünce biçimimiz olduğunu, gün yüzüne çıkarmıştır. Gerçekte sınırlar sadece bizim beynimizdedir. Bu sınırları kaldırabilirsek önümüz uçsuz bucaksız imkanlarla doludur. Asıl harika olan ise, bu fikrimizi artık sadece salt inançlarımıza veya tahminlere dayandırmak zorunda olmayışımızdır. Zira bilim, artık bu görüşe eşlik etmekte, bu fikri desteklemekte ve onaylamaktadır. Hatta araştırmalar inançlarımızla sadece kendi hayatımızı değil, çevremizi de etkilediğimizi ortaya çıkarmıştır. Düşünce gücümüz ve hislerimizle hayatımızda olmasını arzuladığımız tüm değişiklikleri yapabilme imkanına hatta inanışlarımızla, DNA'mızı bile değiştirebilir, vücudumuzun kendi kendini tedavi etme mekanizmasını harekete geçirebilir, yaşamımızda mutluluk ve sevinç rüzgarları estirebilir, kısacası mümkün olduğunu düşündüğümüz her şeye ulaşabiliriz. İstedğin kişi olabilsedin eğer, kim olmayı isterdin? Seni bundan alıkoyan şey nedir?

Rezonans Nedir?

Resonantia= Akis.

Rezonans= Eko, yankı, titreşim

Rezonans Kanunu

- Her şeyi birbirine bağlayan bir enerji alanı mevcuttur.
- Bu enerji alanı, bizim rezonans alanımızla iletişim hilindedir.
- Rezonans alanımızı, **duygularımızın diliyle, düşüncelerimizin enerjisiyle** ama öncelikle inançlarımız vasıtasıyla oluştururuz.
- Bahsettiğimiz bu alanı, kalp auramızla, DNA larımız aracılığıyla ve düşüncelerimizin gücüyle yayarız. Aynı, zaman gibi mesafenin de rezonans alanı için hiçbir önemi yoktur.
- Rezonans Kanunu sayesinde her şeyle ve herkesle yakın temastayız.

Rezonans Kanunu, evrendeki her şeyin birbirleriyle titreşimler aracılığı ile nasıl iletişim halinde olduğunu anlamamızı sağlar. Vücudumuzun her bir organı ve hücresi de dahil olmak üzere dünyadaki bütün nesnelere ve canlıların kendilerine has titreşimleri vardır. Bu, madde içinde böyledir. Maddenin titreşim enerjisini incelediğimizde farklı objelerin genellikle farklı frekanslarda titreştiğini diğer insanlar, nesnelere veya olaylar, eğer bizimle aynı frekansta iseler, içimizde oluşturduğumuz titreşim alanına karşı koyamazlar görürüz. Bazıları da aynı ya da benzer frekansta titreşir Bizim titreşimlerimize tepkisiz kalmaları mümkün değildir. Nasıl ki piyanonun basılan tuşuyla aynı frekanstaki diğer teller bu tuşun hareketi ile titreşmek durumunda kalıyor ise, bizimle aynı frekanstaki insanların, nesnelere ve olayların da bizim titreşimlerimize katılmaktan başka seçeneği yoktur.

Benzerler birbirini çekerler.

Bizim titreşimlerimizle uyumlu olan her şey, karşı koymaksızın bizim hayatımıza çekilecektir. Bu, bizim için her zaman olumlu bir şey anlamına gelir. İşte bu yüzden, nasıl bir titreşim içinde olduğumuzun, bilerek veya bilmeyerek hangi rezonans alanını oluşturduğumuzun farkına varmak, bizim için çok önemlidir.

"Ön yargıları yıkmak, atomu parçalamaktan daha zordur."

ALBERT EINSTEIN

Kalp, ezelden beri sevginin en kuvvetli sembolü ve duygularımızın merkezi olarak kabul edilirdi. Ama sonra tıp ve modern bilim ortaya çıktı ve bize, kalbin sadece vücudumuzda kanın dolaşımını sağlayan bir pompa olduğunu yutturmaya çalıştı. Biz "normal insanlar" ise, elimizde hali hazırda bunun aksini kanıtlayacak herhangi bir delilimiz olmamasına rağmen, kalbimizin duygularımızın merkezi olduğu inancımızı asla kaybetmedik.

"Kalbi bu acıya daha fazla dayanmadığı için öldü." ya da "Çok yürekli bir çocuk." gibi kullandığımız birçok deyim bunu gözler önüne sermeye yeter. Burada "yürekli" sözcüğü, "cesur" anlamında kullanılır. "Cesur" kelimesinin Latince karşılığı, "yürek sahibi" olmaktır ve "yürek" kelimesi de yine "inanç" kelimesiyle anlam bakımından bağlantılıdır. Bu bağlantının ne kadar doğru olduğunu ve bilimin ne derece yanıldığını, ta 1993 yılında yapılan ama asla tam olarak kamuoyuna açıklanmayan şaşırtıcı buluşlar gösteriyor. Bilim, yanıldığını kabul etmekte bazen zorlanıyor işte. 1991 yılında kurulan ve devrimci buluşlarıyla tüm dünyanın saygısını kazanan **HearthMath** Enstitüsü, duygusal fizyoloji ve kalp ile beyinin birbirlerine etkileri konusunda köklü araştırma çalışmaları yürütmüştür. Mesela 1993 yılında duyguların insan vücudu üzerindeki hakimiyeti hakkında bir araştırma yapılmak istenmiş ve bunun için duygularımızın oluşumundan sorumlu olduğu düşünülen bölgeye, yani kalbimize odaklanılmıştı. Bu nefes kesici buluş; kalbin muazzam büyük bir enerji alanıyla çevrili oluşuydu. Burada bahsedilen alanın çapı yaklaşık iki buçuk metredir. Bir düşünün, kalbimiz beynimizin oluşturduğundan çok daha büyük bir enerji alanı oluşturuyor. Bilim şimdiye kadar beynin, sahip olduğu elektromanyetik nabızlarla en büyük yayın alanına sahip olduğunu varsayıyordu.

Kalbimiz tarafından oluşturulan elektromanyetik alan vücudumuzdaki organlarla iletişim halindedir. Hatta beyin ve kalbin arasında bir bağlantının bulunduğu ve bu bağlantıyla kalbin

beyne hangi hormonları, endorfini ya da diğer kimyasalları salgılaması gerektiğini bildirdiği kanıtlanabildi.

Beynimiz bağımsız hareket etmiyor, aktiviteleri için gerekli sinyalleri kalbimizden alıyor.

Bütün duygu ve düşüncelerimiz kalbimizin enerjisinde bilgi olarak bulunmakta ve vücudumuzdan yayılan en kuvvetli sinyal olarak sadece beynimize ve organlarımıza değil, aynı zamanda dünyanın derinliklerine doğru taşınmaktadır.

Kalbimiz, inanç ve duygularımızı elektromanyetik titreşimlere ve dalgalara dönüştüren bir tür aracı olarak hizmet eder. Kalbimiz bütün inançlarımızı, geleceğe yönelik düşüncelerimizi ve duygularımızı başka bir dile, titreşimlerin ve dalgaların kodlanmış diline, çevirir ve bunları evrene gönderir. İnançlarımız kalbimizin yaydığı elektromanyetik dalgalar sayesinde fiziksel dünyayla etki alışverişinde bulunur. Yayılan bu enerjinin ne denli büyük olduğunu **HeartMath Enstitüsü'nün** yaptığı araştırmalar gözler önüne seriyor.

Kalbin elektrik akımı (EKG), beyinde oluşan elektrik akımından (EEG) altmış kez daha kuvvetlidir.

Kalbin manyetik alanı ise beyninkinden beş bin kez daha kuvvetlidir. Demek ki kalbimizle, beynimizle yaydığımızdan çok daha fazla enerji yayıyoruz. Peki bunu bilmek, bizim için neden bu kadar önemli? Çok basit, çünkü bu sayede, bazı dileklerimiz hemen gerçekleşirken, bazılarının gösterdiğimiz tüm çabalara rağmen neden bir türlü tezahür etmediğini anlıyoruz. İsteğimizin gerçekleşeceğine gerçekten inanmadan afirmasyon (imgeleme) yaparsak ya da bir şeylerin hayalini kurarsak, sadece beynimiz elektromanyetik dalgalar yayarken, duygularımızın gerçek merkezi olan kalbimiz beş bin kat daha büyük bir kuvvetle, genellikle tereddüt ve korku olan asıl inancımızı dünyaya yayar. Bunun sonucu apaçık ortadadır; hayatımızda sadece kalbimizin derinliklerinde gerçekleşeceğine inandığımız şey gerçekleşecektir. İnançlarımızı duygularımızla desteklediğimiz zaman yaydığımız enerji çok daha büyük olur. Ama eğer üzgün, depresif ya da bitkinsek, istediğimiz şeyi dileyebiliriz, bu durumda kalbimizden yaydığımız hüzünlü duygular, mantığımızdan gelen isteklerden her zaman daha güçlü olacaktır. Peygamberler, günümüzün ve geçmişin dünyaca ünlü alimleri ve bilgeleri ısrarla "Kalp gözüyle görmeyi" öğrenmemizi söyler.

Kalbimizle dünyayı değiştirebiliriz.

Kalp beyne hangi hormonları, endorfini veya diğer kimyasalları salgılatması gerektiğinin sinyallerini verir. Kalp vücudumuzun en güçlü enerji kaynağıdır. Sahip olduğumuz en kuvvetli elektromanyetik enerjiyi üretir. Kalbimizden gelen elektromanyetik dalgalar, duygu ve inançlarımız tarafından oluşturulur. Bu dalgalar ister pozitif ister negatif olsun, her halükarda muazzam bir güçle dünyaya yayılacaklardır. Kalp inançlarımızı başka bir dile, dalgaların kodlanmış diline çeviren ve onları büyük bir enerjiyle dünyaya yayan bir araçtır. Bütün bu anlatılanlar, sahip olduğumuz tüm inançların evrene yollandığı ve Rezonans Kanununun esaslarına göre evrende kendileriyle aynı titreşimdeki enerjileri aradığı anlamına gelir. Benzerler birbirini çeker. Bizim enerjimizle rezonans içinde olan her şey hayatımızda tahakkuk edecektir. Sözün özü; inandığımız her şey yaşamımızda gerçekleşecektir. Vladimir Poponin ve Peter Gariaev, "foton" adı verilen ışık parçacıkları vasıtasıyla DNA'nın tutumunu

incelemek istiyorlardı. Bu test serisinde vakum oluşturmak için bir borunun içindeki tüm havayı aldılar. Artık vakumda bile kesin bir hiçlik olmadığı biliniyor. Her mekanda özel aletlerle oldukça isabetli ölçülebilen fotonlar (ışık enerjisi) kalıyor. Bu deneyde de aynı şey söz konusuydu. Başta her şey beklenildiği gibi ilerledi. Fotonlar borunun vakumunda oldukça düzensiz bir şekilde dağıldı. Bir sonraki adımda boruya insan DNA'sı verildi. Ve o anda çok şaşırtıcı bir şey oldu. Parçacıklar DNA'nın varlığında daha farklı sıralandı. DNA, fotonlara direkt olarak etki ediyordu. Sanki görünmez bir güçle, fotonları, boruda düzenli bir şekilde sıralamıştı. Artık bu deneyle kesinleşen bir şey vardı; insanın DNA'sı, fiziksel dünyaya direkt etki ediyor. Klasik fizikte, daha önce böyle bir şey gözlemlenmemişti. Dahası, klasik fiziğin alışlagelmiş mantığında, böyle bir şeye yer yoktu. Yani fotonlar insanların açıklayamadığı bir tutum sergiliyordu. Aslında bu yeteri kadar heyecan vericiydi, ama daha sonra olanlar tartışmasız bir devrim niteliğindedir... Bilim adamları, DNA'yı borudan aldıkları zaman, fotonların düzenli sıraların bozulup dağılarak eski hallerine geri döneceklerini düşünmüştü. Ama beklenenin tam tersi oldu! Fotonlar, sanki DNA' hala oradaymış gibi düzenli sıralarında kaldı. Bu deney rezonans kanununu anlayabilmemiz için oldukça aydınlatıcı olmuştur. Yapılan bir sürü testin neticesinde, her şeyi birbirine bağlayan enerji yüklü bir kuantum alanı olduğu teorisi destekler ve kuvvetlendirir. En önemlisi de fiziksel olarak ayrılabilir bile DNA ve fotonlar arasında hala bir bağ vardı. Görünüşe göre kuantum fiziğinin "kuantum alanı" dediği bir alan aracılığı ile birirleriyle bağlantılıydılar. Boşluk olarak tabir ettiğimiz şey aslında hiç de "boş" değildir. Bilakis içinde milyarlarca verilerin, dalgalar aracılığı ile hareket ettiği ve yayıldığı bir alandır.

Bahsedilen testlerde, bu enerjinin varlığının ilk defa ispatlanabilecek şekilde tespit edilmiş olmasıdır. Eskiden beri her şeyi birbiri ile bağlayan bu enerji alanının kendini keşfeden bilim adamlarının onoverdikleri, "**Kuantum Alanı**", "**İlahi Matriks**" ya da "**Kuantum Hologramı**" gibi birçok ismi vardır. Bu enerji alanını ayrıcalıklı kılan ise; tanıdığımız hiçbir enerji türüne benzememesidir.

Bu enerji alanı, farkında olsak da olmasak da her şeyle ve herkesle bağlantı içinde olmamızı mümkün kılar.

Bu esnada "alıcının" bizden ne kadar uzaklıkta olduğunun hiçbir rolü yoktur. Bu alıcı yan komşumuzda olabilir, dünyanın öbür ucunda bulunan bir kişi de. Oluşturulan ve yayılan rezonans alanı, her zaman doğru kişiye ulaşır, o kişi bunun farkında olmasa bile.

Düşünce Gücümüzle Hücrelerimize Etki Edebiliriz.

Duygularımızın vücudumuz üzerinde büyük bir etkisi olduğunu çoktandır biliyoruz. Bu, bilim ve tıptan da birçok kez belgelendirilmiştir. Ama şimdiye kadar DNA'nın değiştirilemez olduğu düşünülüyordu. Peki bu gerçekten doğru mu? HeartMath Enstitüsü'nde 1992 yılından 1995 yılına kadar, salt duyguların DNA'mız üzerindeki etkileri araştırıldı. Bunun için bilim adamları Glen Rein ve Rollin McCrary insan DNA'sı üzerinde birtakım incelemeler yaptı. İlk önce DNA, deneyler için bir cam deney tüpünün içine konuldu. Daha sonra oldukça güçlü, yoğun duygulara maruz bırakıldı. Deneyi yapanlar bunu sağlayabilmek için ruhun rahatlatılması, pozitif duygulara konsantre olma ve kalp bölgesine odaklanma gibi çeşitli psikolojik teknikler kullandı. Denekler, sadece duyguları aracılığıyla deney tüpünün içindeki DNA moleküllerini etkilemişti. Duygularımız DNA'nın biçimini etkiliyor. Aklımız için bu kolay

kabul edilebilir bir şey değil. Şu ana kadar bize DNA'nın değiştirilemez bir şey olduğu öğretilmişti. Şimdi, bilim adamları DNA'nın değiştirilebileceğini, hatta çok ince enerjik titreşimlere bile reaksiyon gösterdiğini saptadı. HearthMath Enstitüsü araştırmalarında bir adım daha ileri giderek, insan plasenta DNA'sının reaksiyonlarını inceledi. Plasenta DNA'sı, DNA'nın ilk şeklidir. Bu deneyde, yirmi sekiz cam kabın içine plasenta DNA'sı yerleştirilerek, her biri eğitilmiş bir araştırmacıya verildi. Bu araştırmacılara yoğun duyguları nasıl üretecekleri öğretilmişti. Ve yine bu testin sonucunda da DNA'nın, araştırmacının duygularına göre biçimini değiştirdiği kanıtlandı. Araştırmacı takdir, sevgi veya minnettarlık hissettiğinde DNA gevşeyerek yanıt verdi; DNA zincirleri açıldı ve uzadı. Buna karşılık araştırmacılar hayal kırıklığı, korku, öfke ya da stresduyguları oluşturduklarında ise DNA, olumsuz duygulara, büzüşerek cevap verdi. Kısaldı ve hatta birçok kodunu kapattı!

Şimdi, olumsuz duyguların, bizi dış dünyaya nasıl kapattığını daha iyi anlıyoruz. Öfkeli olduğumuzda ya da moralimiz bozukken kendimizi yalnız ve yaşamın akışından koparılmış hissederiz. Öyledir de zaten. Ama kendimizi çevremize karşı kapatan yine biziz.

Daima sevinç, sevgi, şükran ve takdir duyguları içinde olmak tavsiyeye değer, çünkü bu sayede savunma mekanizmamızı üç yüz bin kat güçlendirebiliriz.

İçten sevginin ne demek olduğunu bilen insanlar, DNA'larının şeklini değiştirebilir.

**Karşı karşıya kaldığınız problemleri mevcut düşünce yapınızla çözemeyiniz,
zira onlar mevcut düşünce yapınızın ürünleridir.**

ALBERT EINSTEIN

Sadece düşünce gücümüzle DNA'mızı değiştirebileceğimiz bulgusu, birçok bilim adamının temel kanaatlerini derinden sarstı. Acaba dünya şu ana kadar düşünülen farklı bir yapıda mıydı ve farklı mı işliyordu? Şimdi okuyacağımız deneyde önemli bir adım daha atılmıştır. 1990'ların başında bilim adamları, Amerikan ordusu adına hislerimizin, vücudumuz dışında, çok uzakta bulunan canlı hücrelerimiz üzerinde bir etkisi olup olmadığını araştırdı. Aslında 1993 yılında "Advances" adlı dergide ordunun deneyleriyle ilgili bir makale yayınlandı. Söz konusu deneyde, DNA ile alındıkları kişinin duyguları arasında bir bağlantı olup olmadığı incelenmişti. İlk önce deneklerin ağzından doku ve DNA örnekleri alınmış, bunlar izole edilerek binanın diğer bir bölümüne götürülmüştü. Alındıkları kişi uzakta olsa bile onun hislerine tepki verip vermediklerini ölçmekti. Yine amaç, özel olarak geliştirilmiş cihazlarla, DNA'ların hissettiğimiz, düşündüğümüz veya inandığımız her şey, saniyenin milyonda biri kadar bir gecikme bile olmadan DNA'mız tarafından algılanmaktadır. Titreşimlerimizden etkilenen DNA'nın yanı başımızda ya da dünyanın öbür ucunda olmasının hiçbir önemi yoktur. Artık bilim adamları tüm duygu ve düşüncelerimizin iletilmesinden, bahsettiğimiz enerji alanının (Matriks, kuantum alanı) sorumlu olduğundan eminler. Hem de sadece ışık hızıyla değil, ondan çok daha hızlı bir şekilde! Bu deneylerdeki katılımcılardan biri olan Dr. Jeffrey Thompson bu buluşu şöyle dile getirmiştir;

Artık bedeninin bir başlangıç ve bitiş noktası yoktur.

Dünyada karşılaştığımız her şeyin bir kaynağı vardır ve bu kaynak düşüncelerimizdedir. Eğer istediğimiz sonuçlara ulaşmak istiyorsak, düşüncelerimizi kontrol etmeye başlamalıyız, çünkü düşündüğümüz her şey bir rezonans alanı oluşturur. Uzun süreli ve sık olarak düşündüğümüz, hissettiğimiz ve söylediğimiz her şey rezonans alanımızı yoğunlaştırır. İçindeki yaratıcılığı hatırla ve onu bilinçli olarak kendi iyiliğin için ve diğer insanların iyiliği için kullan.

İç alemimizde sahip olduğumuz her şey, dış dünyada da karşımıza çıkacaktır. Dünyada karşılaştığımız her şeyin bir kaynağı vardır ve bu kaynak düşüncelerimizdedir. Eğer istediğimiz sonuçlara ulaşmak istiyorsak, düşüncelerimizi kontrol etmeye başlamalıyız, çünkü düşündüğümüz her şey bir rezonans alanı oluşturur.

Akıllı insanlar yapmak istedikleri tecrübeleri kendileri seçerler.

ALDOUS HUXLEY

DNA çevreyle iletişim halindedir.

Poponin ve Gariev, DNA'nın gönderici ve alıcı olarak görev yapabilmek için en uygun özelliklere sahip olduğunu ortaya çıkardı ve bu veri alışverişinin ne kadar iyi yapıldığını kanıtladılar. DNA'mız sadece bizimle değil, diğer insanların DNA'larıyla da iletişim içindedir. Hatta artık DNA'nın var olan her şeyle bağlantı kurmaya muktedir olduğu biliniyor. Şimdi size bilimin diğer bir şaşırtıcı keşfinden bahsedeceğim; bizim DNA'mız ile diğer insanların ve canlıların DNA'ları arasındaki iletişim, bildiğimizden çok daha farklı bir şekilde gerçekleşmekte. Mekan ve zamanın ötesinde bambaşka bir boyutta. İşte bahsettiğimiz bu iletişim biçimini "**Hiper iletişim**" kavramıyla ifade ediyoruz.

Bu DNA, bu iletişimi gerçekleştirmek için özel enerji kanalları kullanır. Bu kanallar "Kurt deliği" olarak adlandırılır. Bu terim ilk defa **Albert Einstein** ve **Nathan Rosen** kullanmıştır, hem de 1935 yılında. Bu terim aynı mekanın iki tarafının bir tünelle nasıl bağlı olduğunu belirtmek için seçilmiştir. Kurt deliklerinin sayesinde kendisiyle rezonansa geçmek istediğimiz kişinin ne kadar uzaklıkta olduğunun önemi yoktur. Kişi yanımızda yatakta yatabilir ya da yerkürenin diğer ucunda, uykuda ya da uyanık olabilir. Yolladığımız her şey, aynı anda hiper uzaydaki bir tünel aracılığıyla, alıcımızın DNA'sı tarafından alınıp değerlendirilmek üzere hedefe ulaşacaktır. DNA'nın bu enerjiyi sadece almakla kalmayıp, kaydedeceğini de belirtelim. Demek ki DNA, bir yandan da bilgi deposu olarak işlev görür. Böylece içimizde muazzam bir veri tabanı oluşur.

Zaman hiç de görüldüğü gibi değildir. Sadece bir yöne doğru hareket etmez ve gelecek, geçmişle aynı anda mevcuttur.

ALBERT EINSTEIN

Doğru bir biçimde istemek, kendi kodumuzu yeniden programlamamız için çok uygun bir yöntemden başka bir şey değildir. Vücudumuz düşüncelerimizin verdiği en küçük uyardan bile etkilenir. Eğer iyileşeceğimize inanırsak, vücudumuzun kendini tedavi mekanizmasını harekete geçirebiliriz. İyileştikten sonra, bu, birçok kişiye mucize gibi gelse de aslında değildir. Sonuçta bu sadece düşüncemizin ne derece kuvvetli olduğunun kanıtıdır.

Bizi, olduğumuzu düşündüğümüz şey yapan, inançlarımızın gücüdür.

Bildiğimiz gibi düşünce gücümüzle enerji yaymaktayız. Tabii ki sadece biz değil, diğer bütün insanlarda aynı şekilde enerji gücü yaymakta. Aynı titreşimdeki enerjiler birbirlerini çektikleri için tıpkı bizim diğer insanları ve olayları kendimize çektiğimiz gibi başka insan ve olayların da bizi çekiyor olması doğaldır. Buradaki tek koşul, iki enerjinin birbiriyle uyumlu olması yani titreşimlerinin birbirine yakın olmasıdır. Bu arada kuantum fiziği, kuantum dalgası denilen şeyin, örneğin düşünce ve inançlarımızın, sadece fiziksel olarak yayılmakla kalmayıp zaman içine de yayıldığını bulmuştur. Yani inançlarımız sadece yer değil, zaman da değiştiriyorlar (zaman dalgaları). Demek ki "normal kuantum dalgası" diye adlandırdığımız, geçmişten geleceğe giden kuantum dalgaları var. Bunun dışında, bir de "birleşik karmaşık dalgalar" olarak adlandırdığımız gelecekte geçmişe yayılan dalgalar vardır! Hayret verici değil mi? Ama gerçek. Geleceğe yayılan dalgalar "teklif dalgası", geçmişe geri dönen dalgalar ise "eko dalgası" olarak adlandırılır. Eğer bu iki dalga karşılaşır, yani gelecekte gelen bir eko dalgası, bizim yolladığımız bir teklif dalgasına rastlarsa, bu durumda dalgalar birbirlerini modüle ederler ve ikisinin ortak ürünü olarak ortaya "olay ihtimali" dediğimiz şey çıkar. Kuantum fiziğine göre, "Bir olayın gerçekleşmesi ihtimali, geçmişten gelen bir teklif dalgası ile gelecekte gelen uygun bir eko dalgasının buluşması sonucu ortaya çıkar." Bunu daha iyi anlayabilmek için, bütün bu anlattıklarımızı bir faks cihazının çalışmasına benzetebiliriz; bir faks yolladığımızda öncelikle bizim cihazımız karşıdaki cihazla bağlantıya geçer ve bazı kontrosinyalleri alışverişi yaparlar. Veri alışverişi ancak cihazlar uygun bir aktarım platformunda buluştuktan sonra gerçekleşir. İşte geçmiş ve gelecek, buna benzer bir şekilde haberleşir ve eşleşen sinyallerin karşılaşması durumunda, gerçekleşmesi muhtemel olan bir olayı meydana getirir, yani yaşanan bir şimdiki zamanı. Bu, şu anlama gelir: "Sadece geçmiş geleceği değil, aynı zamanda gelecek de geçmişe etkiler! Aklımız bunu idrak etmekte biraz zorlanabilir, çünkü şimdiye kadar hep zamanın geçmişten geleceğe, doğrusal bir biçimde ilerlediğini düşünmüştük. Şimdiyse bunun tam tersinin de mümkün olması, aklımız için şaşırtıcı. **John G. Cramer'in** hipotezi birkaç kez doğrulanmakla kalmamış, ayrıca kuantum fiziğinin içindeki bazı tezatların açıklanmasında mümkün kılmıştır. Demek ki;

Gelecek de en az geçmiş kadar gerçektir.

Gelecek, dışarıda bir yerlerde, çoktan beri mevcut. Aksi halde geçmişe, yani bizim şimdiki zamanımıza, dalgalar yollaması mümkün olmazdı. Senin geleceğin de şu an, şu saniyede mevcut. Ama yine de geleceğinin akışı önceden belirlenmemiş, zira geleceğin çeşitli mahiyetlerini seçme imkanına sahibiz. Daha da açıkçası, en yeni bilimsel araştırmalara göre gelecek zaten var olduğu için, kendimize aralarından uygun olan birini seçme şansına sahibiz. Ama bu nasıl oluyor? Eğer geleceğimiz şimdiden var ise biz onu nasıl yönlendirebiliriz? Acaba içeriği henüz kesin belirlenmedi mi? Hayır, zira geleceğimiz şu an mevcut ama sayısız versiyonlar halinde. Bugünkü bilimsel bulgular, John G. Cramer'in çarpıcı buluşunu yaptığı 1980 yılına göre oldukça ileri durumda. O zamanlar, sadece tek bir realite olduğu düşünülmüyordu. Buna bağlı olarak da bir olası gelecek varsayılmıyordu. Ama artık birbirine paralel birçok farklı realitenin eş zamanlı var olabileceği biliniyor. İşte şimdi durum, İşte şimdi durum, istek enerjimiz açısından ilginçleşiyor.

Zaman bizim algıladığımız gibi doğrusal işlemiyor, her şey eş zamanlı gerçekleşiyor. Demek ki geçmiş, şu saniyede vuku buluyor. Aynı, şimdiki zaman ve gelecek gibi. Tabii ki bilincimiz, sadece bir tek zaman algılıyor. Farklı bir şey tanımıyoruz. Bu şaşılacak bir şey

değil, sonuçta duyularımız çok sınırlı. Bütün ışık yelpazesinin sadece %8'ini algılayabiliyoruz. Gerikalan %92'lik gerçeği, aynı şekilde bizi çevrelemesine rağmen algılayamıyoruz. Aslında var olduğu halde tamamen yok sayıyoruz. Kendi ölçü aletimiz, biz olduğumuz için ve bu aletin kapasitesi çok sınırlı olduğu için bunu anlayamıyor ve reddediyoruz. Ama yine de etrafımız hiç tanımadığımız diğer enerji, titreşim, dalga ve bilgilerle çevrili.

**Bildiğim tek şey hiçbir şey bilmediğimdir.
SOKRATES**

Bu görüş çok eski olmasına rağmen yine de günümüze kadar anlamını korumuştur. Cenevre'de bulunan dört milyar avro maliyetli bir araştırma kuruluşu olan Avrupa Nükleer Araştırma Merkezi'nin(CERN) 10 yönetici araştırmacılarından biri, bir televizyon röportajında, biz modern insanların bizi çevreleyen gerçeklerin sadece %5'ini algılayabildiğimizi, diğer %95'lik kısımdan, sahip olduğumuz tüm teknik imkanlara rağmen habersiz olduğumuzu belirtmiştir. Oysa ki çözemediğimiz tüm sorularımızın cevabı, işte bu kavrayamadığımız % 95'lik kısımda bulunmaktaymış. Peki, gelecekte gelen dalgaların kaynağı nedir? En tanınmış fizikçilerden biri olan Fred Nan Wolf, şu sonuca ulaşmıştır; bilerek ya da bilmeyerek enerji yayan herkes, (burada algılananlar, düşünceler ve inançların tümü kastedilmiştir) geleceğe teklif dalgaları yolladığı gibi, aynı zamanda geçmişe de dalgalar yollar. Burada söz konusu olan, tabii ki bir tek dalgadır. Bu dalga, kürevi bir şekilde hem fiziksel olarak hem de zamanda yayılır. Bununla aynı anda gelecekte de eko dalgaları yollar. Demek ki gelecekte oluşacak olaylar, günümüze eko dalgaları yolluyor. Geleceğin sayısız versiyonları ve bu versiyonlarında sayısız olasılıkları geçmişe, yani bizim bugünümüze eko dalgalarını yollar. Bizden yayılan teklif dalgaları yüksek bir gerçekleşme ihtimali oluşturmak için gelecekte gelen eko dalgaları arasından kendileriyle aynı titreşimde olanları ararlar. Yayıdığımız enerji, değişik gelecek şekillerinin hepsini test ederek aralarından dalga biçimi teklif dalgamıza en uygun olan gelecek ile bağlantı kurar. Teklif dalgamız tüm geleceğimizi dolaşır. İster bir saniye sonrası, ister bir ya da on yıl sonraki olaylar olsun, tüm olasılıklar tek tek kontrol edilir. Bu aşamada kuantum fiziği şu fenomeni keşfetmiştir: Gelecekteki olay, zaman açısından ne kadar yakındaysa, rezonans da o kadar nettir. Bu şu anlama gelir; "Gelecekte gözlediğim bir olay zaman açısından bana ne kadar yakınsa, o olayın gerçekleşip gerçekleşmeyeceği kararı o kadar kesindir."

Yakın gelecekteki bütün olayları, bugünkü bilincimiz belirler.

İç alemimizde sahip olduğumuz her şey, dış alemde de karşımıza çıkacaktır. Zira dış dünya her zaman iç alemimizi yansıtır. Ancak bilincimizi hedefe yönlendirsek yaşamımızda sahip olmak istediğimiz şeylerle etkileşime geçebiliriz. Eğer istediğimiz sonuçlara ulaşmak istiyorsak; düşüncelerimizi, duygularımızı ve inançlarımızı gözlemleyerek yönlendirmeye başlamalıyız, zira hissettiğimiz ya dadüşündüğümüz her şey, bir rezonans alanı oluşturur.

Düşünce Gücümüzle Maddeye de Etki Edebiliriz.

**Biz, düşündüğümüz şeyiz. Benliğimiz düşüncelerimizle oluşur.
Düşüncelerimizle dünyayı şekillendiririz. BUDDHA**

Artık düşünce gücünün, hem kendi DNA'mızı hem de yabancı DNA'yı değiştirebildiğini biliyoruz.

Her şey düşündüğün gibi olacaktır. HZ. İSA

Ne kadar çok, çevremizden izole edildiğimize, olaylar karşısında çaresiz olduğumuza, kurban olduğumuza, her şeyin tesadüfler sonucu olduğuna ve hayatımızın bir dizi kaorik karışıklıktan meydana geldiğine, yaşamın adaletsiz olduğuna, hastalıklara karşı hiçbir şey yapamayacağımıza, hayattan alacak hiçbir şeyimizin kalmadığına, talih ve talihsizliğin rastgele dağıtıldığına, bedenimizin bize yabancı olduğuna, yaratıcılığımız üzerinde hiçbir erkimiz olmadığına, inanırsak, bu ürkütücü hayata o kadar çok yaklaşıcağız. Bununla birlikte hepimiz, içimizde uyuyan güçten uzaklaşarak, tanrısalığımızdan koptuğumuz için bir boşluk ve yalnızlık hissederiz. Bu yalnızlıktan kurtulmaya çabalamamıza ve hayatımızı yüzeysel şeylerle doldurmamıza şaşmamak lazım. Bizi derinden etkilemeyen ve asla mutlu edemeyecek hedeflerin peşinde koşmamızın sebebi de budur. Yaratıcılığımızdan uzaklaştığımız ve evren üzerindeki gücümüzü reddettiğimiz sürece hayat anlaşılmaz ve görünürde tesadüfi olaylarla üzerimize gelecektir. Lakin burada da yaşamımızı bu şekilde yönlendiren yine biziz. Acı acı yakındığımız bu durumu, biz meydana getiriyoruz.

Kendi oluşturduğumuz bu dünyayı, her an değiştirebiliriz.

Yapmamız gereken tek şey, bakış açımızı biraz değiştirmek, o kadar. İşe, günlük hayatımızı daha farklı gözlerle değerlendirmekle başlayabiliriz, mesela. Çözüm; her şeyden önce, çevremizdeki her şeyle ne şekilde bağlantılı olduğumuzu anlamamız ve istediğimiz şeyleri hayatımıza çekebilmek için rezonans alanımızı nasıl değiştirebileceğimizi kavramamızda gizlidir. Kendimizi dünyadan kopuk olarak düşüneceğimize; kendimizi onun bir parçası olarak gördüğümüz anda, tüm istek ve arzularımıza kavuşma yolunda ilk önemli adımı attık demektir. Şu andan itibaren olumsuz düşüncelere dalmayacağız. **Çevremizle ne şekilde iletişimde olduğumuzu anladığımız anda evrendeki en büyük gücün kapıları bize açılır. Eğer inanç kalıplarımızı, bize yüklenen eski inanışlarımızı ve kendi hakkımızdaki düşüncemizi değiştirirsek, şimdiye kadar bizim negatif enerjimizle aynı frekansta olan olayların ve insanların bizimle titreşmesini engelleyeceğiz, yani onları hayatımızdan çıkaracağız. Bunun yerine pozitif düşüncelerimizle titreşime geçirdiğimiz yeni tecrübe ve boyutları kendimize çekeceğiz.**

Her şeyi birbirine bağlayan bir enerji alanı mevcuttur. Bu enerji alanı, bizim rezonans alanımızla iletişim hilindedir. Rezonans alanımızı, duygularımızın diliyle, düşüncelerimizin enerjisiyle ama öncelikle inançlarımız vasıtasıyla oluştururuz. Bahsettiğimiz bu alanı, kalp auramızla, DNA'larımız aracılığıyla ve düşüncelerimizin gücüyle yayarız. Aynı, zaman gibi mesafenin de rezonans alanı için hiçbir önemi yoktur. Rezonans Kanunu sayesinde her şeyle ve herkesle yakın temastayız.

Bizimle uyumlu titreşen her şey ve herkes, ister istemez etkimiz altına girer. Bizimle uyumlu titreşen her şey, karşı koymaksızın hayatımıza çekilir. Aynı şekilde biz de aynı frekansta titreştiğimiz diğer rezonans alanlarının çekimine gireriz. Düşündüğün, hissettiğin ya da inandığın her şeyi yaşamına çekersin.

Oluşturduğumuz rezonans, içimizde, derinlerde titreşen bir matriks gibidir. Dışarıya, özümüze uygun bilgiler göndererek, bununla uyumlu olan her şeyi yaşamımıza çeker. Bundan dolayı çevremizi bir nevi "okuma aygıtı" olarak değerlendirebiliriz. Nelerle karşılaştığımızı ya da neleri kendimize çektiğimize bakarak, içimizin nasıl "programlanmış" olduğunu görebiliriz. Çevremizdekilerle aramızda olan bu bağ, kendimizi anlamamıza ve bu potansiyelden faydalanmamıza yardımcı olur.

Hayatında, gerçek mucizelerden sorumlu yegane kişi sensin. Arzu ettiğimiz her şeyin, ulaşmak istediğimiz tüm hedeflerin temelleri içimizdeçoktandır var.Sadece bu sebep bile, ulaşmayı umut ettiğimiz hedeflerimizle rezonansa geçmemiz için yeterlidir. İçimizde temelleri bulunmayan hiçbir olay, içimizde bir şeyleri titretemez.

En derin korkumuzun sebebi, yetersiz olduğumuz duygusu değildir, en derin korkumuzun sebebi ölçülemez kudretimizdir. Korktuğumuz şey karanlığımız değil, yaydığımız ışıktır. Kendimize soruyoruz; "Benkimim ki, parlak, harika,yetenekli ve etkileyiciolabiliyorum?" "Sen kimsin ki bu özellikleri reddediyorsun?" Sen, Tanrı'nın yarattığı bir varlıksın. Kendini küçümsemenin dünyaya bir faydası olmaz. Çevrendekilerin güveni sarsılmasını diye küçülmek, meziyet değildir. Biz, Tanrı'nın içimizdeki gücünün yansımalarını göstermek için doğduk. Bu güç sadece birkaçımızda değil, bu güç tüm insanlarda var. Kendi ışığımızın parlamasına izin verdiğimizde bu şansı farkında olmadan başkalarına da veriyoruz. Kendi korkularımızdan kurtulduğumuz anda varlığımız, bizim çabamız olmaksızın başkalarını kurtaracaktır.